

- 11 Защо то ухытрихъ злобѣ противъ тебе :
Намыслихъ съвѣтъ, който не могохъ да извършатъ.
- 12 За то ще ги направишь да съзриатъ грѣбъ,
Когато приготиши на тетивы-тѣ си *стрѣлы* про-
тивъ лице-то имъ.
- 13 Взнеси сѧ, Господи, съсзъ силъ-тъ си :
Ще пѣемъ и ще прославямы твое-то могущество.

ПСАЛОМЪ 22. (по Слав. кѣ.)

Първомъ пѣвецъ, на Діелеозъ Шахаръ.
Псаломъ Давидовъ.

- 1 БОЖЕ мой, Боже мой, защо си мѧ оставилъ ?
Защо стоишь далечъ отъ спасеніе-то ми,
И отъ дѣмы-тѣ на стѣнаніе-то ми ?
- 2 Боже мой, выкамъ дѣна, и не отговарашъ,
И ноца, и не прѣмазкнѣвамъ.
- 3 Но ты си Свѣтъ,
Ты който обитавашъ междѣ Израилевы-тѣ хвалы.
- 4 На тебе сѧ надѣлахъ отци-тѣ ни :
Надѣлахъ сѧ и ты ги освободи.
- 5 Камъ тебе извикахъ, и избавени быхъ :
На тебе сѧ надѣлахъ, и не сѧ посрамихъ.
- 6 Я азъ съмь червей, а не человекъ ;
Укоръ на человекъ-тѣ, и прѣзрѣнъ отъ народа.
- 7 Разгѣтъ ми сѧ всички конто мѧ гледатъ :
Отваратъ устны-тѣ си, кыватъ съ главъ, и ка-
зуютъ :
- 8 Упова на Господа, нека го избави :
Нека го спасе, понеже благоволи за него.
- 9 Но ты си който си мѧ избавилъ изъ утробѣ-тъ :
Ты ми даде упованіе като бѣхъ на грѣди-тѣ на
майка си.
- 10 На тебе быхъ оставенъ отъ рожденіе-то си :
Отъ утробѣ-тъ на майка ми ты си Богъ мой.